DA LI JE ISUS HRIST BOG?

John Maisel

siont.net

Sadržaj

Predgovor autora.....1

Uvod.....2

DA LI JE ISUS HRIST BOG?.....3

DVA ISUSOVA PITANJA.....8

BIBLIJA KAO POUZDANI IZVOR.....10

KO JE ZA VAS ISUS HRIST?.....14

TRI ZAKLJUCKA.....27

Zakljucak.....38

Predgovor autora

Ovo sam predavanje održao pred studentima Moskovskog državnog fakulteta u bivšem SSSR, 1990. godine. Većinu moje publike činili su studenti ateističkih fakulteta i studenti koji nisu posedovali nikakvo znanje o hrišćanskoj veri niti su dobili bilo kakve upute u Biblijska shvatanja. Nameravao sam im do kraja pojasnim jedinstvenost osobe Isusa Hrista i Njegovog učenja. I jednostavno objasniti kako čovek kroz Hrista može pronaći zajedništvo s živim istinskim Bogom. Rezultat tog predavanja bila je činjenica da je velik deo publike shvatio kako se želi moliti sa mnom i posvetiti svoj život Hristu, a jedan je profesor tom prilikom rekao: "Ovo je prvi put da sam čuo racionalno objašnjenje jedinstvenosti hrišćanske vere."

Drugi mi je profesor fizike rekao: "Samo sam jedanput razmišljao o Bogu, i to onda kad sam polagao ateistički profesorski ispit. Iz nekog nepoznatog razloga došao sam na vaše predavanje i sad znam da samo Bog može ispuniti prazninu mog života." Ako i vi tragate za smišljenijim, punijim životom i oproštenjem, nadam se da ćete i vi to osetiti dok budete čitali ovu knjigu.

Bog vas blagoslovio!
John M. Maisel

Uvod

Osoba je rođena, i tada...

Je li to sve što imamo od života?

Mora postojati nešto više od toga i gde odlazimo odavde?

Što je smisao našeg života?

Što je naša sudbina?

Kako možemo biti potpuni i ispuniti prazninu svog života istinskim smislom?

Sledeće predavanje odgovoriće na svako od tih pitanja pomoći će nam da jasnije shvatimo kako je istinski smisao života pronađen u samom Isusu Hristu.

DA LI JE
ISUS HRIST BOG?

Temeljno pitanje današnjeg sveta glasi: **KO JE ISUS HRIST?** Zato sam naše večerašnje predavanje odlučio podeliti prema tematici dva pitanja:

Da li je Isus Hrist Bog?
Kako ga možemo lično upoznati?

Ta sam pitanja izabrao zato što nemamo vremena početi od samog početka i upitati se: "Postoji li Bog?" ili: "Kako mogu znati da Bog postoji?" čak i kad bismo imali toliko vremena i kad bih predočio racionalne dokaze o postojanju osobe beskrajnog Boga, morali bismo se ipak suočiti sa pitanjem: **"Ko je Isus Hrist?"**

Kad bismo okupili religiozne stručnjake iz celog sveta, različitih vera i iz različitih zemalja i upitali ih, ko je Bog, dobili bismo mnoštvo različitih odgovora. Neki bi rekli da je Bog osoba, a drugi bi ustvrdili da nije osoban. No, verujemo li da istina nije relativna, zaključili bismo da Bog ne može biti i osoban i neosoban. Postavljajući pitanja o tome ko je Bog i kako ga možemo upoznati, susrećemo se sa ograničenim mogućnostima razuma dok pokušavamo shvatiti beskrajno biće, osobu ili Boga. Zbog ograničenosti svog uma, čovečanstvo je razvilo brojna različita mišljenja. I onaj ko ustvrdi da Bog ne postoji krši filozofska načela, pri čemu se predstavlja kao osoba ograničena razumevanja koja daje apsolutnu izjavu o prirodi beskrajnosti. To bi bilo slično pitanju, koliko totalnog znanja poseduje čovečanstvo. Albert Einstein, dobitnik Nobelove nagrade za fiziku, rekao je da čovečanstvo

raspolaže sa manje od 1% celokupnog znanja. Ne bi li onda bilo moguće da Bog postoji u 99% preostalog znanja?

Jasno je, dakle, da osoba sa ograničenim razumom ne može apsolutno pouzdano izjaviti kako Bog ne postoji. Da bi to mogao, čovek mora posedovati potpuno znanje; zato je ljudima vrlo teško zamisliti kakav je zaista Bog, a da pri tom budu sigurni u ispravnost svojih mišljenja. Sledeći razgovor vodio se između fakultetskog profesora i čoveka koji se izjasnio kao ateista. Upravo nam taj dijalog pomaže ilustriramo izneseno mišljenje.

PROFESOR: Kako možete reći da ste ateista (apsolutno ne verovati u postojanje Boga) kad se slažete da posedujete samo 1% celokupnog znanja?

ČOVEK: Pretpostavljam da sam trebao reći da sam agnostik – ja ne znam da Bog postoji.

PROFESOR: Jeste li izraziti ili umereni agnostik?

ČOVEK: Kako to mislite?

PROFESOR: Izraziti agnostik tvrdi kako se ne može znati da li postoji Bog, a umereni agnostik samo misli da Bog ne postoji.

ČOVEK: Mislim da bih mogao reći kako sam izraziti agnostik.

PROFESOR: Možete li biti sigurni da Bog ne postoji? Ili, možete li sigurno znati da bilo što možete pouzdano znati?

ČOVEK: Ne, ne mogu tvrditi da sam siguran da Bog ne postoji.

PROFESOR: Dakle, vi ste, zapravo, umereni agnostik.

ČOVEK: Da, čini se da je tako – ja ne znam postoji li Bog.

PROFESOR: Zvučite kao čovek koji govori: "Ja nikada nisam video nikakve dokaze o postojanju Boga, stoga ne znam postoji li."

ČOVEK: Tako je. Nikad mi nije pokazan nikakav dokaz o postojanju Boga, života posle smrti ili konačnog smisla života.

Upravo odavde moramo početi i to pitanjem imamo li dovoljno dokaza da bismo mogli zaključiti kako Bog postoji i kako je moguće ostvariti zajedništvo sa Njim. Vratimo se skupu verskih stručnjaka. Pretpostavimo da neko od tih stručnjaka ustane i kaže: "Ja sam svemogući bog – ja sam stvoritelj neba i zemlje. Stvorio sam vas i ako ikada poželite iskusiti stvarni smisao svoga života, morate me lično upoznati i ostvariti zajedništvo sa mnom." Kad bi se to dogodilo, barem bismo imali odakle početi. Mogli bismo promatrati dokaze u njegovom životu da bismo odredili istinitost ili ne istinitost te izjave. A TO JE UPRAVO ONO ŠTO IMAMO U OSOBI ISUSA HRISTA.

Za vreme svoje zemaljske službe pre dve hiljade godina Isus je rekao: "Ja sam Bog." Rekao je takođe, da je Stvoritelj neba i zemlje i da jedino kroz Njega čovečanstvo može iskusiti istinski mir i ostvariti večni život. Time nije samo izrekao svoju dramatičnu objavu, već je imao i dokaze za dokazivanje te izjave. Upravo je Isusova jedinstvenost Njegovo pravo božanstva.

Zaustaviću se ovde da bih naglasio kako je Isus jedinstven među svetskim religioznim ličnostima upravo po svojoj izjavi da je Bog. Buda nikada nije tvrdio da je Bog. Mojsije nikada nije tvrdio da je Jahve. Muhamed nikada nije tvrdio da je Alah. A Isus Hrist je tvrdio da je ISTINITI i ŽIVI Bog!

Zapisi pokazuju da Isus nije bio raspet zato što je oživljavao mrtve, ili učinio da slepi progledaju odnosno hromi prohodaju. Bio je raspet zato

što je tvrdio da je Bog. Stoga pitanje Njegovog božanstva postaje veoma važno.

Buda je jednostavno rekao: "Ja sam učitelj u potrazi za istinom."

Isus je tvrdio: "Ja sam Istina."

Konfučije je izjavio: "Ja nikada nisam tvrdio da sam svetac."

Isus je upitao: "To me može optužiti za grehe?"

Muhamed je rekao: "Ako Bog ne prebaci svoj ogrtač milosti preko mene, ja nemam nade."

Isus je rekao: "Ako ne verujete u mene, umrećete u svojim gresima."

Isusove reči teraju slušatelje ili čitatelje na odluku. Ono šta odlučite u vezi sa Isusom danas, to je najvažnija odluka koju ćete ikada doneti. Vaša odluka o Isusu Hristu važnija je od vaše ideologije, od vaše karijere. Važnija je i od izbora bračnog druga. Ako je Isus Bog, morate odlučiti kako ćete se odrediti prema toj tvrdnji. Ako ipak, smatrate da nije Bog, ne biste smeli imati ništa sa Njim.

C. S. Lewis, nekadašnji profesor Oksfordskog univerziteta, bio je ateista koji je kasnije postao hrišćaninom. U svojim delima Lewis ističe kako niko ne može biti neutralan kad je reč o Isusu Hristu. Lewis je napisao:

"Ja pokušavam sprečiti ljude da kažu glupost koju često znaju izreći o Njemu: Spreman sam prihvatiti Isusa kao velikog moralnog učitelja, ali ne prihvatam Njegovu tvrdnju da je Bog. To je nešto što ne smemo reći. Čovek koji je ipak samo čovek a izgovori ono što je rekao Isus, neće biti veliki moralni učitelj, već ili ludak na nivou čoveka koji za sebe kaže da je kuvano jaje ili sam sotona iz pakla. Vi se morate odlučiti: ili

je taj čovek bio Sin Božji, ili ludak, ili nešto još gore. Možete ga zatvoriti kao ludu, možete pljuvati po Njemu i ubiti ga kao demona, a možete i pasti pred Njegove noge i zvati ga Gospodom ili Bogom. Ali ne smemo sebi dopustiti glupost kako je On bio veliki ljudski učitelj. On nam nije ostavio tu mogućnost. On to nije želeo biti."

Kada pročitate ovu stranicu do kraja, nadam se da više nećete govoriti kako je Isus bio samo dobar čovek. Želite li biti pošteni radi intelektualnog integriteta, ne možete ostati neutralni. Isus je ili Bog ili lažov. Možete zaključiti da Isus nije Bog i odgurnuti ga od sebe, ali, kao što je profesor Lewis rekao, molim vas nemojte reći da je bio samo dobar moralni vođa.

DVA ISUSOVA PITANJA

Jednoga dana Isus je nekim svojim učenicima postavio dva pitanja: "Šta kaže svet da sam ja?" i "Šta ti kažeš da sam ja?" Ova dva pitanja su naša početna tačka. Prvo, šta kaže svet da je Isus Hrist? Ako ste već proučavali Isusa Hrista, možda se slažete s većinom mislilaca kako je Isus najjedinstvenija ličnost koju je svet ikada upoznao. On nije samo velik čovek među ljudima, On je najveći čovek koji je ikada živeo. Što temeljnije proučavate Njegov život, to ste više njime impresionirani, čak i skeptici i ateisti priznaju Isusovu jedinstvenost. Poslušajte šta su svetski skeptici rekli o Isusu i Njegovu neponovljivom doprinosu ljudskoj istoriji.

Renan, francuski mislilac i ateista, rekao je: "Koja god iznenađenja budućnost može doneti, jedno je sigurno: Isus nikad neće biti nadmašen."

Rousseau, takođe poznati francuski mislilac, uporedio je Isusa sa Sokratom izjavivši: "Ako su život i smrt Sokrata bili tkani od mudrosti – život i smrt Isusa bila je od Boga."

Napoleon je rekao: "Ja znam ljude, ali Isus Hrist nije bio samo običan čovek."

Lord Byron, engleski pesnik koji nije prihvatio hrišćanska načela i koji je umro sa samo 26 godina, nakon ispraznog života određenog svojim sebičnim zadovoljstvima, rekao je o Isusu: "Ako je ikada čovek bio Bog ili Bog čovek, Isus je bio oboje."

Nedavno je jedan pisac ovako opisao Njegov uticaj: "Bio bih potpuno u pravu kad bih rekao da sve armije, sve mornarice koje su ikada postojale, svi parlamenti što su ikad zasedali i svi kraljevi što su ikada vladali, svi oni zajedno nisu uticali na čovekov život tako snažno kao jedan jedini život – život Isusa Nazarećanina."

Dakle, Isusa Hrista skeptici i ljudi koji poznaju Njegov život smatraju najjedinstvenijom osobom koja je ikad živela.

Prisetite se našeg pitanja:"Šta kaže svet da je Isus Hrist?" Neki ljudi tvrde da je Isus bio legenda ili mit, da nikada nije postojao.

Istoričar Phillip Schaff je napisao: "Postojanje Isusa Hrista sigurno je kao i moje vlastito postojanje."

Dr. F. F. Bruce je izjavio: "Neki se ljudi igraju mitom, legendom, idealom Isusa Hrista; oni koji to čine ne rade to na temelju istorijskih istraživanja, čak i stari istorijski izvori kao oni Kornelija Tacita, rimskog istoričara iz prvog veka, detaljno govore o Hristovoj ličnosti.

Flavije Josip, dobro poznati jevrejski istoričar iz prvog veka, govori o životu i smrti Isusa i o tome kako je On tvrdio da je Mesija čineći pritom velika dela.

Skeptik H. G. Wels posvetio je u svojoj "Skici istorije" više od dvadeset stranica Isusu Hristu, opisujući Njegov život i smrt sa istorijskog gledišta.

Naravno, u Bibliji nalazimo četiri različita detaljna prikaza Hristova života. Primetio sam da mnogi ljudi ispituju istorijsku autentičnost Biblije, ali ponovno naglašavam kako moramo biti oprezni sa tvrđenjima koje nisu utemeljene na pouzdanim istraživanjima. Zapravo, postoji više prastarih dokaza istorijske pouzdanosti Evanđelja, nego za bilo koje drugo delo klasične literature.

BIBLIJA
KAO POUZDANI IZVOR

U Dokazima za klasičnu književnost profesor Barnes navodi tri standardna testa koji se primjenjuju radi određivanja pouzdanosti istorijskih dokumenata. To su: bibliografski test, unutrašnji test i vanjski test.

Bibliografski test uzima u obzir broj kopija originalnog rukopisa i vreme koje je proteklo od pisanja originala i postojećih kopija u kojemu više ne postoji nijedan original.

Unutrašnji test proučava doslednosti i nedoslednosti unutar rukopisa.

Vanjski test obraduje druge istorijske materijale da bi se ustanovilo potvrđuju li oni izjave unutar rukopisa ili ih negiraju. Zapravo je reč o arheološkim dokazima. Iznosimo primer delovanja bibliografskog testa.

Cezar je napisao svoju istoriju Galskih ratova između 100. i 44. godine pre Hrista. Najranija kopija koju posedujemo napravljena je 1000. godina posle njegove smrti i postoji samo deset kopija tog dokumenta. Platon je pisao od otprilike 427. do 347. godine pre Hrista. Najranije kopije njegovih dela kojima raspolažemo napravljene su oko 900. godine, gotovo 1200 godina nakon originala. Postoji samo sedam kopija. Aristotel je živeo i pisao između 384. i 322. godine pre Hrista. Danas imamo samo pet kopija njegovih rukopisa, a najranija kopija napravljena je oko 1100. godine, dakle više od 1400 godina nakon originala. Tacit, rimski istoričar, pisao je u prvom veku. Jedina kopija njegovih dela koju imamo jeste ona iz 1100. godine napravljena, dakle,

više od 1000 godina nakon originala.

Zahvaljujući bibliografskom ispitivanju, stručnjaci potvrđuju autentičnost Cezarovih, Platonovih, Aristotelovih i Tacitovih dokumenata to dokaz njihovog autorstva. Zato taj test primjenjujemo na biblijska dela, na Novi zavet. Knjige Novog zaveta (Biblije) napisane su približno od 40. do 90. godine Najranija kopija rukopisa datira oko 130. godine, samo 40 – 50 godina nakon originala, a napravljeno je više od 13.000 kopija. Primenjujemo li bibliografski test istinitosti na Novi zavet, moramo, dakle, temeljno razmisliti pre nego kažemo kako se biblijskoj literaturi ne može verovati. Primenjujemo li pak unutrašnje i vanjske testove, odmah ćemo uočiti zašto je Biblija pouzdan dokument nadahnut Bogom.

J. Harold Greenleeads, poznavalac Novog zaveta, tvrdi: "Otkada su naučnici prihvatili dela drevnih klasika kao opšte pouzdana, čak i ako su najraniji rukopisi napisani dugo nakon originalnog dela a broj mnogih od tih rukopisa vrlo mali, jasno je da je pouzdanost teksta Novog zaveta takođe potvrđena."

Vratimo se našem pitanju o tome što kaže svet da je Isus Hrist. Primetio sam da intelektualci često vole reći kako duhovni i religiozni interesi postoje samo zato da pomognu manje školovanim ljudima, da su samo neznalice i neškolovani ljudi zainteresovani za to kako upoznati Boga i da su oni jedini kojima Bog treba.

Dopustite mi da podelim s vama nešto od onoga što su priznati intelektualci iz naše prošlosti i sadašnjosti rekli o svojim traženjima Boga kroz osobu Isusa Hrista.

Možda jedan od najprefinjenijih velikana nemačke književnosti, Johann Wolfgang Von Goethe, pesnik i dramaturg, nazvao je Isusa božanstvenim... Svetim čovekom, napisavši: "Ako se Božanstvo ikada prikazalo na Zemlji, bilo je to u osobi Hrista."

Dobitnik Nobelove nagrade Aleksandar Solcenjicin, priznat u svetu zbog svojih velikih literarnih dostignuća, otvoreno govori o svojoj veri u Isusa Hrista i o tome kako ga je za boravka u Gulagu jedan doktor jevrejin pridobio za Hristovu veru.

Pisci poput Lava Tolstoja i brojnih književnika SSSR–a, tvrdili su kako je Duh Božji potpuno promenio njihove živote. Lav Tolstoj, slavni ruski pisac, veći je deo svoga života preživeo kao ateista, ali je pred kraj života izjavio: "Trideset i pet godina svog života prihvatao sam svet kao nihilist – ne kao revolucionarni socijalist, nego kao čovek koji ni u šta ne veruje. Pre pet godina vera je doprla do mene. Poverovao sam u doktrinu o Isusu i celi je moj život doživeo iznenadnu promenu – život i smrt prestali su biti zli. Umesto očaja, okusio sam zadovoljstvo i sreću koju smrt ne može oduzeti."

Verovatno najveći književni genije svih vremena – William Shakespeare rekao je pre smrti: "Predajem svoju dušu u ruke Boga, moga Stvoritelja, potpuno verujući u Isusa Hrista, svog Spasitelja."

Profesor Ambrose Fleming, vodeći engleski naučnik i penzionisani profesor elektrotehnike na Londonskom fakultetu rekao je o svojoj veri u Hrista: "U Bibliji nema ničega što bi naučniku prouzrokovalo probleme sa Isusom Hristom."

Danas u SSSR–u živi Dr. Dmitrij A. Kuznjecov, biohemičar sa tri doktorata, koji je dobio Lenjinovu Kosomolsku nagradu za nauku, i koji je za svog boravka u SAD 1989. govorio o svojoj veri u Hrista objavio je u Sovjetskom savezu članak o nauci bez ateizma.

Karl Barth, jedan od vodećih intelektualaca, poznat kao "veliki švedski mislilac", na pitanje koja mu je najdublja misao što ju je ikad izrekao odgovorio je: "Isus me voli. To znam."

Profesor Charles Malek, bivši generalni sekretar UN–a, govoreći o

svojoj veri u Hrista, izjavio je: "Mi moramo odbaciti podelu između Hrista i svemira, između intelekta i vere." Lično mi je pričao i o svojoj predanosti Isusu Hristu kao svom Spasitelju i Gospodu.

Zato vas molim, nemojte reći kako je Isus bio samo dobar i moralan čovek i nemojte prihvatiti zaključak kako On nikad nije postojao i kako je bio samo mit. I molim vas, nemojte misliti kako je samo neznalicama i neškolovanim ljudima potreban Hrist. Mislim da zbog ljubavi prema istini to ne bi bilo pošteno.

KO JE ZA VAS ISUS HRIST?

Pređimo na drugo pitanje: "Šta vi kažete, ko je Isus Hrist?" Pre nego odgovorite na to pitanje, ponudićemo vam neke dokaze i činjenice koje ce vam pomoći da donesete razumnu odluku. Moramo se upitati postoji li dovoljno dokaza koji će potvrditi veru u Isusa Hrista kao Spasitelja sveta. Moje srce ne može prihvatiti nešto što moj razum odbacuje. Dakle, pre nego završimo, moraćete odgovoriti na pitanje ko je Isus Hrist. I to svojim srcem. Mnogo sam se puta sukobio s nekim mentalnim zaprekama koje sam trebao ukloniti pre nego moja vera dobije razumne i pouzdane dokaze kakve Bog želi. Ako Bog postoji i ne ćuti, ako je Isus Hrist odgovor na potrebe ljudskog srca – Bog želi da ja razumom shvatimo Njegov plan da dovede čoveka u zajedništvo s Njim samim. Hrišćanstvo je izgrađeno na pouzdanim temeljima znanja i sposobno je potvrditi tvrđenja Isusa Hrista.

NEKE OD NJEGOVIH JEDINSTVENIH TVRDNJI

Dopustite mi da ponovim neke Isusove izjave jer sad imamo priliku sagledati ono što proizlazi iz specifičnih tvrdnji. Uostalom, nije reč o običnom čoveku.

Kad je Isus učinio da slepi čovek progleda, rekao je: "Ja sam svetlost sveta" (Jovan 9:5). Kad je sa dve ribe i pet hlebova nahranio 5.000 ljudi, rekao je: "Ja sam hleb života" (Jovan 6:35). Kad je bio pred čovekom koji ce ga dati smaknuti i koji ga je pitao je li on Hrist, Sin Božji, Isus je rekao: "Da, ti tako kažeš" (Matej 26:63–64).

Toma, učenik koji je sumnjao da je Isus zaista uskrsnuo od mrtvih, obratio mu se rečima: "Moj Gospod i moj Bože" videvši Isusa i dodirnuvši rane na njegovim rukama i boku, (Jovan 20:28). Isus je rekao: "Onaj koji je video mene, video je Oca" (Jovan 14:9). I nakon što je vaskrsao čoveka, rekao je: "Ja sam uskrsnuće i život: ko u mene veruje, ako i umre, živet će" (Jovan 11:25). Dakle, Isusove tvrdnje o tome da je Spasitelj sveta i one o jedinstvenosti Njegove službe vrlo su jasne. Jedna od najvažnijih odrednica Njegovih tvrdnji verovatno je njegovo pravo da oprašta grehe ljudima na zemlji, odrednica svojstvena samom Bogu. Poslušajte tu tvrdnju.

"I kada posle nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, ču se da je u kući. I skupiše se mnogi, tako da nije bilo više mesta ni pred vratima, i kazivaše im reč. I dođoše k njemu noseći uzetog čoveka koga su nosila četvorica. I kako zbog naroda nisu mogli da ga prinesu njemu, otkriše krov kuće gde je bio, i prokopavši ga, spustiše krevet na kom uzeti ležaše. I videvši Isus njihovu veru, reče uzetome: sinko, opraštaju ti se gresi. A neki od književnika seđahu onde i razmišljahu u svojim srcima: što ovaj govori tako? On huli; ko može da oprašta grehe sem jednoga Boga? I saznavši odmah Isus svojim duhom da oni tako razmišljaju u sebi, reče im: što to mislite u svojim srcima? Šta je lakše, reći uzetome: opraštaju ti se gresi, ili reći: ustani pa uzmi svoju postelju i hodaj? A da znate da Sin čovečiji ima vlast da oprašta grehe na zemlji, reče uzetome: tebi govorim, ustani, podigni svoju postelju i idi kući. I usta te odmah podiže postelju i iziđe pred svima, tako da su se svi divili i slavili Boga govoreći: tako nešto još nikad ne videsmo." (Marko 2:1–12).

Usresredimo se na jednu od najdubljih izjava koju je Isus ikada rekao i ako je tacna, zaista je zapanjujuća. Njezina nas moguća istinitost ujedno stavlja pred odluku kako izabrati način življenja svog života: s Njim ili odvojeno od njega. Isus je, naime, rekao: "Ja sam Put, i Istina, i život: niko ne dolazi Ocu osim po meni" (Jovan 14:6).

PUT

Isus nije rekao: "Ja sam jedan od puteva", rekao je: "Ja sam Put." Mnogi ljudi zamišljaju kako Bog sedi na vrhu planine, a ljudi se različitim putevima mogu popeti po planini i doći do Boga na vrhu. Pri tom misle kako zapravo nije važno na koji ce se način popeti do vrha, do Boga, zato što se svi penju prema istom cilju – prema mestu gde ce upoznati Boga. I tako su zaključili kako je svaki put kojim idu dobar i kako ce ih bilo koja vera koju su odabrali dovesti do Boga. Svaki je put dopušten jer se svi penjemo uz istu planinu. A je li tako? Ne, nije. Prema načelu logike nazvanom zakonom protivrečnosti vrede ove postavke: ako A negira B ili B negira A, onda je jedan u pravu a drugi nije, ili nijedan nije u pravu. Na primjer, ako ja kažem da sve olovke pišu crno, a vi kažete da neke olovke pišu plavo, onda nijedna izjava ne može biti tacna. Ili sam ja u pravu a vi niste, ili ste vi u pravu a ja nisam, ili pak niko od nas nije u pravu.

Evo sledećeg primera. Musliman kaže: "Isus je bio samo prorok, bio je dobar, moralan čovek. Ali on nije umro na krstu i nije ponovno ustao iz mrtvih trećeg dana. Da bi čovek došao do Boga, mora slušati Muhameda." Hrišćani se slažu sa Isusom koji je rekao da je Spasitelj sveta. Hrišćani veruju da je Isus umro na krstu i da je nakon tri dana ustao iz mrtvih. Oba gledišta ne mogu biti istinita: ili je jedno netačno a drugo tačno, ili su oba netačna. Dalje, Isus je rekao: "Ja sam Put", a ne: "Ja sam jedan od putova". I to je isključiva izjava. Ako su Isusove reči istinite, On isključuje sve ostale staze do Boga koje ljudi zamišljaju. Ako je Isus Put, jedini put kojim mogu doći do Boga, tada niko drugi – ni Muhamed, ni Konfučije, ni Buda, ni bilo tko drugi nije put do Boga. Ta izjava nije moja, Isus ju je izrekao. Ako postoji bilo kakav drugi put do Boga osim onoga kroz Isusa Hrista, onda Hristova smrt na krstu gubi svoj smisao. Postoji li više od jednog puta do Boga, onda On nije trebao poslati Svoga jedinog sina Isusa Hrista da umre na krstu umesto nas.

Čini li se to ograničavajućim? Isključivim? Strogim? Možda, ali Bog je to rekao jasno i nedvosmisleno zato što je to iznimno važno. Postoji još jedan način posmatranja Isusove izjave da je On Put: Uzmete li u obzir činjenicu da je Bog savršen, najjače iznenađuje spoznaja da mi uopšte možemo ostvariti zajedništvo s Njim. Postojanje bilo kakvog puta do toga svetoga, i savršenoga, i pravednoga Boga – to je ono šta je neverovatno uzmemo li u obzir čovekovo stanje.

Pogledamo li neizvesni čovekov položaj. Prekršili smo sve standarde i zakone savršeno svetoga, savršeno pravednog Boga. Kako? Prema recima iz Biblije, svi smo sagrešili i prema Božjim merilima pali (Rimljanima 3:23). Oni koji znaju grčki, znaju poreklo reči "greh". U originalu greh je bio izraz iz streličarstva. Kad bi strelac promašio metu, sudija takmičenja, bi vikao: "Greh", označujući tim pojmom učinjen promašaj. Bog, koji je savršen, mora oko sebe imati savršenu pravednost i savršenu svetost. To su njegovi standardi. To je cilj kojemu moramo težiti, meta koju moramo pogoditi. A kako smo prema tim standardima svi mi pali, svi smo grešnici. Ako smo pošteni, moramo priznati da naši životi nisu savršeni. Lagali smo, krali, bili pohlepni, zavidni; nismo bili savršeni ni u kojem zajedništvu. Svoj život možemo uporediti sa nečiji drugim ne bismo li se bolje osećali. Naravno, nismo počinili zločine poput Staljina ili Hitlera. Ali bez obzira na to ko smo i kakvi smo, i najbolji medu nama moralno su pali pred savršenim Božjim standardima. I upravo zbog svojih greha potpuno smo odvojeni od Boga koji nas voli. Kad Bog kaže "da", mi kažemo "ne". Kad Bog kaže "ne", mi kažemo "da". Kad bi većina ljudi bila poštena prema sebi, složili bi se da duboko u njima postoji praznina, da nešto nije u redu. Ta praznina i usamljenost koju osećamo, postoji zato što smo odvojeni od onoga koji nas je stvorio. Samo nam On može dati mir, pokazati cilj i zadovoljstvo življenja.

Reći ću to na drugačiji način. Ljudi uglavnom misle kako mogu zaslužiti svoj put do Boga čineći dobra dela. Naravno, tako razmišljaju ljudi severnoameričke kulture: ako naporno radim, dobiću bolji posao, za

marljivo učenje, dobiću dobre ocene, a marljivim treningom u fudbalu ući ću u bolji tim. Na isti način zamišljamo pronalaženje Boga: budući da je Bog dobar, ljudi moraju zaista marljivo raditi i činiti dobra dela da bi došli do Njega. Ali tu logika gubi smisao. Bog je savršena dobrota i naša dobra dela nikada ne mogu dosegnuti nivo Njegovih.

Evo mentalne slike onoga o čemu govorim. Recimo da je Bog u New Yorku i da svi ljudi sveta žive u Engleskoj. Bog kaže: "Želiš li zajedništvo samnom, moraćeš preplivati okean od Engleske do New Yorka." I svi zaplivaju. Neki bi ljudi mogli preplivati samo kilometar oceana, izdržljivi bi sportisti preplivali možda i trista kilometara, a olimpijski plivači čak petsto kilometara. No niko ne bi mogao preplivati celi put do New Yorka, to je naprosto nemoguće. Poput usporedbe plivačkih mogućnosti, i mi možemo uporediti svoju dobrotu s dobrotom ljudi oko nas. Pritom možemo reći: "Nikada nisam napustio svoju ženu", ili: "Ja nisam ubica." Ali u biti nismo bolji od drugih. Sudi nam se prema Božjoj savršenosti, dakle, promašili smo metu – ne možemo preplivati potrebnu udaljenost. Mi smo grešnici prema merilima Boga koji nas je stvorio, pa zbog svojih greha ne možemo očekivati ništa osim odvojenosti od Boga. cak i kada bi naša dobrota u upoređivanju sa dobrotom drugih ljudi bila u istom odnosu kao izdržljivost plivača olimpijaca prema ostalim plivačima, udavili bismo se, pokušavajući doplivati do New Yorka odnosno do susreta Božjim savršenim merilima svetosti i pravednosti. Dakle, ako je put od Engleske do severnoameričke obale nemoguće preplivati isključivo svojom snagom, nisu nam nužne plivačke instrukcije. Umesto toga, nama treba neki drugi način da predemo taj put – spasilački brod ili most.

Stoga je Isus rekao da je on most koji spaja Boga i grešno čovečanstvo u zajedništvo. Za to je Isus umro. Zato je Hristov krst žižna tačka ljudske istorije. Pavle u Novom zavetu kaže: "Jer samo je jedan Bog i samo jedan posrednik između Boga i ljudi – čovek Isus Hrist, koji je dao sebe kao otkupninu za sve ljude – svedočanstvo dano u povoljno vreme."

Zato dosezanje Boga zahteva više od nasumičnog puta po planini. Mi nikada nećemo ponuditi Bogu savršenstvo – planinom se ne možemo uspeti. Bog je rekao da samo On može odrediti kako ce ljudi doći u Njegovu kuću. Isus je rekao: "Ja sam Put, ja sam Vrata." I upravo prolaskom kroz ta vrata ulazimo u Božju kuću.

ISTINA

Sledeće što je Isus rekao bilo je: "Ja sam istina." Smisao te izreke prilično je ograničen, zar ne? Ali definicija istine i jeste vrlo ograničena. Na sve to mogli biste reći: "Nešto je istina za tebe, ali isto to ne mora biti istina i za mene." Ali to nije način na koji istina postoji. Ako je Lenjin bio prvi sekretar Komunističke partije SSSR–a, to nije istina samo za vas nego i za mene, ali i za sav ostali svet. Ako je George Washington bio prvi predsjednik moje zemlje, to nije istina samo za mene nego i za vas, i za sve ostale ljude. Dakle, ako je Isus Hrist ISTINA, on je istina ne samo za mene nego i za sve ostale ljude. Sve dok vi verujete da je nešto istina, to će zaista biti istina za vas. ali ni to nije racionalno. Samo verovanje u nešto ne čini to istinom, kao što ni samo neverovanje u nešto ne čini to lažnim. Moja vera ne ustanovljuje istinu niti je uništava. Problem je: šta je zaista istina?

Zamislimo da preko reke u Moskvi postoji samo tanki sloj leda, ali ja verujem kako će me taj led moći držati i ja ću preći reku. S jakom verom u taj led ja zaista prelazim preko reke. Ali ja verujem i u laž. Bez obzira na to koliko je jaka moja vera, hodam li po tankom ledu, on će puknuti i ja ću se utopiti. Moja vera u taj led neće učiniti da ono u što verujem postane istina – da me led izdrži. Nasuprot tome. osoba koja hoda po vrlo debelom ledu što pokriva reku može imati vrlo malo vere, ali će moći sigurno preći reku. Vera nije ono što daje sigurnost ili nedostatak sigurnosti. Bitno je to je li moja vera u istini ili u laži: u tankom ili debelom ledu. Ako ja verujem iako slabom verom, u debeli

sloj leda, iskusiću realnost sigurnog prelaza preko reke. drugi put mogu duboko, istinski verovati u tanki led, ali ću iskusiti stvarnost destrukcije. Tako je i s Hristom. Ako je On samo moj put do svetoga i pravednog Boga i ako je to istina univerzuma i Boga, sve što trebam učiniti jest da verujem u ono što je On i u ono što je On učinio da upoznam Božju ljubav i iskupljenje za svoj život.

Već sam spomenuo da je C. S. Lewis mnoge godine proživeo kao ateista, ali je u dodir s hrišćanstvom došao proučavanjem pojave verodostojnost Njegovih izreka. Mnogo je godina bio profesor srednjovjekovne i renesansne književnosti na Oksfordskom univerzitetu i kasnije na Cambridgeu. Komentirajući Isusovu tvrdnju da je Bog, rekao je da je ta izjava ili tačna ili netačna. Ako je Isus Bog i ako je to istina, moramo odlučiti kako se postaviti prema Njegovim izjavama. profesor Lewis je krenuo od pretpostavke da je Isus tvrdio da je bog i da je ta tvrdnja neispravna. Pri tom bi postojale dve mogućnosti: Isus je znao da laže, ili nije znao da laže. Nadalje, Lewis je postavio ovakav problem: ako je Isus tvrdio da je Bog, i ako je ta izjava lažna, a to je Isus znao, onda je i On bio lažov. I nije samo bio lažov, bio je i budala jer je dopustio da ga zbog toga ubiju. I ne samo da je bio budala, već je bio i sam demon iz pakla jer je poticao ljude da veruju u njega kako bi zaslužili život večni. Lewis je zaključio kako nipošto ne bi bilo racionalno da najveći poticaj za činjenje dobra koji je svet ikada upoznao bude – velika laž.

Komentarišući pretpostavku da je Isus lažov i da je živeo u laži, istoričar 19. veka W. Lecky, uprkos tome što nije bio vernik, napisao je o Isusu: "Isusov karakter nije bio samo najviši primer moralnosti, nego i najjači poticaj da se ona praktikuje. Dakle, Isus je ostavio tako dubok trag da se može reći kako je jednostavan zapis o tri kratke godine aktivnog života više doprineo obnovi i omekšanju čovečanstva negoli sve diskusije filozofa i sve opomene moralista."

Ali setimo se da postoji još jedna mogućnost: ako je Isusova tvrdnja da

je Bog netačna, a on je zaista mislio da je Bog, to bi ga činilo mentalno neuravnoteženim, gotovo šizofreničnim. Ipak, nijedna Isusova osobina ne upućuje na tu bolest. Većina psihijatara tvrdi nam da u svetu ne bi bilo ni rata, ni ubistava, ni mržnje kad bismo živeli prema Isusovim učenjima. Ni to ne zvuči kao šizofrenično, već vrlo razumno. Psihijatar J. T. Frisher ukratko je ovako prikazao problem: promotrite li sve autoritativne članke kao što su ih napisali najkvalifikovaniji psiholozi i psihijatri na temu mentalne higijene, ograničite li ih i pročistite, izbacite sve suvišno obilje reči, te dobijete neizveštačene delove čistoga naučnog znanja, jezgrovitije izraženoga od najsposobnijih pesnika, imali biste nezgrapnu i nepotpunu zbirku Propovedi na Gori. I to bi neizmerno trpelo kroz upoređivanje. Tokom gotovo 2000 godina hrišćanski je svet držao u ruci potpun odgovor na svoje neumorne i neostvarene čežnje. To je vodič za uspešan ljudski život s optimumom mentalnnog zdravlja i zadovoljstva. U skladu s tim John Warwick Montgomery je razložno primetio: "Niko se ne može kretati u oba smjera. Ako Isusova učenja daju, model za uspešan ljudski život s optimumom mentalnog zdravlja, tada učitelj ne može biti ludak koji je sasvim pogrešio u prirodi vlastitog bića."

Stoga je profesor Lewis zaključio da ni jedna od tih opcija nije racionalna. U vezi s tvrdnjama Isusa Hrista moguće su samo četiri alternative:

On je legenda.
On je lažov.
On je ludak.
On je Gospod.

Osim legende (a legenda se ne temelji na istorijskim činjenicama), postoje samo tri mogućnosti s obzirom na osobu Isusa Hrista: ili je lažov, ili je ludak, ili je Gospod. Temeljno je pitanje koja je od ove tri mogućnosti najverovatnija. Lewis je zaključio da Isus nije bio lažov niti ludak, već da je bio Gospod – Bog.

ŽIVOT

Verujem da je sledeća tačka Njegove izjave ključ za ostale dve tvrdnje.

Isus je rekao: "Ja sam Put i Istina." I tad je dodao: "I ja sam život." To je najvažniji aspekt Isusovih tvrdnji. Njegova tvrdnja da je život naglašava činjenicu da On mora večno živeti ako nam želi dati život večni. Ta tvrdnja mora biti povezana s Njegovim uskrsnućem, najvažnijim aspektom verodostojnosti hrišćanstva.

Ako Isus Hrist nije ustao od mrtvih i pobedio smrt, hrišćani su najveće budale na svetu. Ako pak nije ustao od mrtvih, ja vam ne prenosim ništa drugo osim laži. Ako Hrist nije ustao od mrtvih, vaša i moja vera, kao i vera sveta beskorisna je i uzaludna.

Sama bit Hristova života, povezana s dokazivanjem Njegovih tvrdnji, bila je Njegova izjava kako mora biti odbačen, "mora biti tri dana ubijen i tri dana poslije ponovo ustati" (Marko 8:31).

Istoričar Philip Schaff, koje napisao Istorija hrišćanske crkve, rekao je: "Večno pitanje hrišćanstva jest uskrsnuće. To je ili najveće čudo ili najveća obmana koju je istorija zabeležila."

Dr. William Lyon Phelps sa univerziteta Yale, takođe je izjavio: "Najvažnije pitanje o životu Isusa Hrista jeste Njegovo uskrsnuće."

Čak je i dobro poznati ateista H. L. Menechen rekao: "Ne postoji način da se teologija i nauka usklade. "Ali je dodao: "Ako je Isus Hrist ustao od mrtvih, to je ono što hrišćanstvo čini upravo mogućim."

Ostavljeni smo s pitanjem: "Je li Hrist ustao od mrtvih;" Ako jeste, koji dokaz, koje svedočanstvo garantuje i nudi intelektualno prihvatljiv i utemeljen zaključak?

Svedočanstvo koje upućuje na dokaz obično je dobijeno jednim od dva načina. Prvi je naučna metoda – eksperiment sproveden u kontroliranoj sredini, obično u laboratoriji. To znači da se moraju stvoriti potpuno jednaki uslovi za provođenje pokusa. Na temelju prikupljenih činjenica naučnici postave hipoteze. Ali istorijski se događaji ne mogu ponoviti. Stoga se ne možemo koristiti naučnom metodom da bismo dokazali da je Julije Cezar zaista postojao. Preostaje nam, dakle, druga metoda dokazivanja – legalna istorijska metoda. Koristi se na sudu za dokazivanje krivice ili nevinosti, ali i za proveru pouzdanosti zabeleženih istorijskih događaja. Radi zaštite svoga intelektualnog integriteta, ne bismo se trebali bojati primene te metode pri proučavanju Isusa Hrista, kako bi nam pomogla da potkrijepimo Njegove tvrdnje da je Spasitelj i Gospodin onih koji su ga primili. Na kraju, Njegov život, smrt i uskrsnuće zabeleženi su u istorijskim dokumentima.

Profesor Wolfhart Pannenberg s Minhenskog univerziteta rekao je: "Bez obzira na to je li se Isusovo uskrsnuće dogodilo ili ne, to je istorijsko pitanje, i ono je na toj vremenskoj tački neizbežno. A to pitanje treba biti nedvosmisleno na visini istorijskog argumenta."

Ako se naše znanje o prošlosti uvek zasniva na dokazima i svedočanstvima iz prošlosti, tada je sledeće logično pitanje povezano sa sumnjom je li svedočanstvo pouzdano, a time i svedočanstvo koje se odnosi na uskrsnuće.

Svedočanstvo mora biti otvoreno i za procenu istinitosti i za dokazivanje lažnosti. Ako ja kažem da napolju pada sneg, ta izjava mora biti podložna i proceni njezine istinitosti i dokazivanju lažnosti. Dakle, kad počnem procenjivati svedočanstvo koje se odnosi na uskrsnuće, moram primeniti ista načela kao na sudu odnosno kao u postupku provere pouzdanosti bilo kojega istorijskog dokaza. Navodim reči nekih stručnjaka čije je mišljenje vođeno upravo tim načelima a navodi se odnose na dokaze o Isusovu uskrsnuću.

Profesor Thomas Arnold, četrnaest godina upravitelj univerziteta Rugby, autor "Istorija Rima" i vođa katedre moderne istorije na Oksfodskom univerzitetu, bio je dobro upoznat s postupkom procenjivanja dokaza za određivanje istorijskih činjenica. Nakon pažljive provere dokaza o Hristovu uskrsnuću, taj je veliki naučnik izjavio: "Mnogo sam godina proučavao istoriju svih vremena i istraživao merodavnost dokaza o onima koji su pisali o njima i ne znam ni jednu činjenicu u istoriji čovečanstva koja je, prema mišljenju objektivnog istraživača, potkrepljena boljim i potpunijim dokazima nego što je to veliki znak koji nam je Bog dao – da je Hrist umro i ponovo ustao od mrtvih."

John Capeley, profesor univerziteta u Cambridgeu, koji je izvršavao najviše dužnosti u sudstvu Engleske i bio priznat kao jedan od najvećih poznavaoca zakona u britanskoj istoriji, rekao je: "Ja dobro znam što su dokazi, i kažem vam: dokazi poput onih za uskrsnuće nikada nisu bili oboreni."

Lord Darling, jedan od vrhovnih sudaca Engleske, rekao je: "Niti jedna inteligentna porota sveta ne bi mogla doneti odluku da je priča o uskrsnuću neistinita."

Imam prijatelja koji je diplomirao kao najbolji student u svojoj generaciji i koji je briljantan mislilac. Jednom ga je neko upitao zašto je prihvatio hrišćanstvo, a on je odgovorio: "Zbog jednostavnog razloga: ne mogu opovrgnuti uskrsnuće."

Želeo bih da svako pokuša opovrgnuti Hristovo uskrsnuće jer bi to značilo da bi svako proveo svoju istragu. Pri tom mislim i na istorijske skeptike koji su pokušali negirati uskrsnuće, ali su, suočeni s nepobitnim dokazima, prihvatili veru u Hrista.

Jedan od njih bio je profesor Simon Greenleaf, profesor prava i vođa odeljenja za pravo na Harvardu, jednome od najboljih univerziteta

SAD. Kao autora knjige "Načela zakonskih dokaza", njegova su ga tri studenta izazvala da svoju knjigu pokuša primeniti na Hristovo uskrsnuće i istraži valjanost dokaza o uskrsnuću. Profesor Greenleaf prihvatio je izazov. Nakon temeljitog proučavanja, rekao je: "Ne postoje bolje potvrde istorijskih dokaza od onih o Hristovu uskrsnuću", dodavši: "Uveren sam da svaku porotu u Engleskoj i Americi možete uveriti da je Hrist ustao od mrtvih."

Razmišljam o drugoj dvojici naučnika, profesora Oksfordskog univerziteta. Jedan je bio Lord Lyttleton, a drugi Dr. Gilbert West. Želeći da uništiti "mit" hrišćanstva, znali su da najpre moraju opovrgnuti Hristovo uskrsnuće, a zatim promeniti živote učenika. Dr. West nameravao je srušiti "zabludu" o uskrsnuću, a Lord Lyttleton trebao je objasniti radikalno obraćenje Savla iz Tarsa koji je u prvom veku pokušavao uništiti hrišćanstvo. Godinu kasnije oba su profesora postala hrišćanima. U knjizi što su je napisali o svojim istraživanjima dokaza o uskrsnuću izjavili su: "Ne odbacuj pre nego istražiš."

Frank Morrison, britanski pravnik nameravao je napisati knjigu o neodrživosti Hristova uskrsnuća. Knjigu je zaista napisao, ali to nije bilo ono što je nameravao. Suočavajući se s dokazima o Hristovu uskrsnuću, taj se skeptični pravnik našao pred nepobitnim dokazima i upravo je bio nateran na to da ih prihvati i postane vernikom. Njegova knjiga "Ko je pomaknuo kamen", zapravo je zbirka dokaza o Hristovu uskrsnuću. Lew Wallace također je nameravao objaviti knjigu kojom bi pobio Hristovo božanstvo i Njegovo uskrsnuće, ali je završio kao vatreni branitelj hrišćanstva u svojoj poznatoj knjizi Ben Hur.

OGRANIČENO RAZMIŠLJANJE

Moram reći da bi neki od vas, bez obzira na to što bi dokazi pokazali, odbili poverovati u to. Mnogi ljudi odbacuju Božju Reč (Sveto pismo) i

osobu Hrista ne na osnovu naučnih istraživanja nego na temelju određenih filozofskih pretpostavki. Često se među intelektualcima mogu pronaći osobe koje ne veruju u uskrsnuće zato što ne veruju u Boga, u natprirodno, u čudo. Umesto toga, čvrsto ostaju uz zatvoreni sistem razmišljanja. Filozofi Spinoza i Hume izjavili su kako nipošto ne bi poverovali u uskrsnuće čak ni kad bi im bili predočeni dokazi o tome. Zašto? Ne zbog nedostatka dokaza nego zato što oni već veruju da Boga nema, da natprirodno ne postoji, kao ni čudo. Mislim da ne moram naglasiti kako takvo razmišljanje ne znači intelektualni integritet već filozofsku kratkovidost. Čak i ako svi dokazi potvrđuju da je 2+2=4, ograničeni um zaključuje: "Izabrao sam verovati kako zbroj tih brojeva može biti samo 3".

Stoga je moja rasprava upućena ozbiljnim istraživačima, onima koji istinski žele upoznati Boga. Obraćam se njihovoj intelektualnoj ličnosti, kakvu su imali svi davni skeptici koji su pokušali objektivno negirati Boga.

Evo jednog navoda iz Dela apostolskih u Novom zavetu što ga je Sir William Ramsey, dobro poznati arheolog, nazvao jednim od najtačnijih prikaza prvog veka: "Teofile, prvu knjigu napisao sam o svemu što je Isus otpočeo da čini i uči – sve do dana kada je Duhom Svetim dao nalog apostolima koje je izabrao, i kada je vaznet bio; njima se posle svoga stradanja mnogim dokazima pokazao kao živ, time što im se javljao četrdeset dana i govorio o carstvu Božijem. (Dela apostolska 1:1–3).

TRI ZAKLJUČKA

Navodimo tri specifična dokaza s kojima se i hrišćani i nehrišćani slažu:

PRVO: Isus Hrist je razapet.
DRUGO: Postojala je prazna grobnica.
TREĆE: Uskrsna objava: On je uskrsnuo!

Isus je raspet na krstu oko 29. god. Skinut je sa krsta i položen u grobnicu Josipa iz Arimateje.

Prema istorijskim dokazima veliki kamen na grobnici je bio težak 1–2 tone, položen je na njezin ulaz.

Na taj je kamen stavljen rimski pečat, koji je imao više psihološki značaj, jednako onaj što ga stavlja na vrata i kojim želi poručiti: slomiš li taj pečat, slomićemo i mi tebe. Pred grobnicu je postavljena rimska straža kao osiguranje koje će čuvati telo. Straža se sastojala od 4–16 dobro obučenih vojnika. Ipak, je tri dana kasnije grobnica bila prazna. Pokušavajući objasniti praznu grobnicu neki su skeptici postavljali teorije koje su zahtevale neuporedivo više vere nego samo uskrsnuće.

Ventruini je postavio teoriju nazvanu teorijom nesvestice. Njome sugerira kako Isus zapravo nije umro na krstu, već je živ skinut s krsta pa je, kada su ga stavili u grobnicu, vlaga u grobnici oživela Njegovo telo. Nakon toga odmaknuo je veliki kamen i na vršcima prstiju zbrisao stražare, pojavio se pred svojim učenicima kao pobedonosni Bog te zatim otišao i umro negde dalje. Čak ni većina skeptika ne može prihvatiti tu ideju, ali neki njome pokušavaju potkrepiti svoje stajalište

kako Hrist nije uskrsnuo.

Prema drugoj teoriji žene su otišle pred pogrešnu grobnicu, a to znači da je i rimska straža bdela pred pogrešnom grobnicom, pa su pred nju otišle i jevrejske vođe. Inače bi Isusovo telo pronašli u pravoj grobnici. Alternativa toj i sličnim teorijama jest prazan grob i učenici koji su objavili: On je ustao! Isus Hrist je živ! On oprašta grehe i daje večni život onima koji veruju." Ako je to bila laž, jevrejski su službenici trebali samo otići do Isusove grobnice, izvaditi Njegovo telo, pokazati ga usred Jeruzalema i reći: "Evo vašeg uskrslog Spasitelja." Time bi hrišćanski pokret i objava uskrsnuća bili srušeni. Ali oni nisu mogli pokazati telo jer je grobnica zaista bila prazna.

John Warwick Montgomery, hrišćanski zastupnik i nekadašnji dekan škole prava Simona Greenleafa napisao je: Činjenica da bi rani hrišćani mogli proizvesti takvu priču i propovedati onima koji su je mogli lako opovrgnuti prelazi granice verovatnog jer se takva teorija lako mogla vrlo lako opovrgnuti jednostavnim pokazivanjem Isusova tela.

Paul Althaus s Erlangenskog sveučilišta dodao je: "Uskrsnuće se ne bi moglo održati u Jerusalemu ni samo jedan dan, ni jedan sat da prazna grobnica nije utvrđena kao činjenica."

Objašnjenje prazne grobnice može biti utemeljeno na tvrdnji da se to zbilo prirodnim ili natprirodnim putem. Ako je Hrist zaista natprirodno vaskrsnut od Boga, ja vas s pravom i iskreno mogu pozvati da se pokajete za svoje grehe i da verujte u Hrista kao u svoga ličnog Spasitelja i Gospoda jer je to logičan odgovor. Ali ako je objašnjenje prirodno, neko je morao ukloniti i telo. Ali tko? Rimski vojnici? Ne, oni su postavljeni da čuvaju telo u grobnici. Jevrejske starešine? Nikako. Oni bi ga sigurno doneli i objavili: "Evo vašega Spasitelja, a bi opovrgnuli izjave učenika.

Možda su učenici uklonili telo i proširili laž da je Isus bio Bog i ustao od mrtvih. Ali dokazi što su ih pronašli istraživači govore suprotno. Prvo, učenici nisu očekivali da Isus ustane od mrtvih. Isus im je nekoliko puta rekao da će umreti i da će tri dana nakon toga ustati iz groba, ali ga nisu razumeli. Kada je Isus umro, učenici su bili samo jedanaestorica uplašenih ljudi koji su se skrivali, bojeći se za svoj život. Njihov je vođa bio mrtav, a njihovi su se snovi ugasilo. Suprotno tome, nekoliko dana nakon uskrsnuća ista je grupa ljudi postala hrabra, neustrašiva i vizionarska. Što je uzrokovalo tako veliku promenu? To se nije zbilo samo zato što su videli praznu grobnicu već zato što su vidljivi živog Hrista i nakon Njegove smrti. Što su učenici mogli postići izmišljajući priču o Hristovu uskrsnuću?

Ugled? Položaj? Bogatstvo? Moć? Dopustite mi da vam kažem šta su postigli: Umrli su svi osim jednoga mučeničkom smrću. Nekima su odrubili glave, drugi su bili raspeti, treći kamenovani ili na smrt pretučeni, i to samo zato sto su tvrdili da je Isus živ i da nudi ljudima oproštenje greha i večni život. Evo liste onoga čime su jedanaestorica apostola "nagrađeni" za objavu Hristova uskrsnuća:

Andrija – raspet na krst,
Varnava – Jevreji su ga kamenovali na smrt,
Vartolomej – na smrt pretučen,
Jakov, Isusov brat – kamenovan,
Jakov mlađi – pretučen i bačen sa vrha hrama,
Jovan – umro prirodnom smrću,
Juda – razapet,
Luka – obešen na maslinu,
Marko – vučen za noge kroz ulice i onda spaljen,
Matij – kamenovan, odrubljena mu glava,
Matej – ubijen mačem,
Pavle – odrubljena mu glava,
Petar – mučen i raspet na krst s glavom na dole,
Filip – mučen i razaet,

Simun – razapet,
Toma – proboden kopljem,
Jakov, Zevedejev – ubijen mačem,
Tadej – ubijen strelama.

DA je priča o uskrsnuću bila laž, Isusovi bi učenici to znali. Za njih je život u laži sigurno bio nedostojan njihova besprijekorno moralnog života i u suprotnosti s njihovim moralnim načelima. U svom istorijskom tekstu Hrold Mattingly piše: "Apostoli, Petar i Pavle, zapečatili su svoja svedočanstva svojom krvlju." Tectallin je napisao kako ni jedan čovek ne bi bio voljan umreti osim ako i zna da umire za istinu.

Istina je da su mnogi ljudi umrli za laž, ali su pritom verovali da je to istina. Ljudi ne umiru za laž, ako znaju da je to laž. Ako su Isusovi učenici lagali, oni su namerno obmanjivali celi svet, ali takva pretpostavka nije u skladu s njihovim učenjima i zapisima iz Biblije, a ponajmanje je u skladu s moralnim principima koje su učili ljude živeti. Oni su podučavali poštenju, moralnoj celovitosti i istinoljubivosti.

Edward Gibbon u svojoj knjizi "Pad i uspon Rimskog Carstva opisuje čisto, pošteno i iskreno ponašanje učenika. Srž Hristove poruke jeste da volimo jedni druge, da budemo dobri i govorimo istinu. Jesu li onda oni mogli živeti u tako velikoj laži? Ne, ja verujem da su oni zaista videli uskrslog Hrista, njihovi su se životi iz temelja promijenili i oni su krenuli saopštiti svetu Radosnu vest o Hristovoj ljubavi prema svima, pobedi nad smrti, te o tome da je On bio i još je uvek živ, spreman dati život jer je On Put i Istina za sve koji u Njega veruju.

Paul Little u svojoj knjizi "Znaš li zašto veruješ" pita: "Jesu li ti ljudi koji su pomogli promeniti moralnu strukturu društva savršeni lažovi ili zaluđeni ludaci? U te je mogućnosti teže poverovati nego u činjenicu uskrsnuća. Ne postoji ni najmanji dokazi koji bi to podržali."

Već sam rekao da je druga mogućnost objašnjenja Hristova uskrsnuća

natprirodna. Bog Ga je digao iz groba i On i danas živi. Zato verujem da je On ne samo Istina već i racionalna Istina.

Isus je rekao da je On jedini put zajedništvu s Bogom i jedina Istina koja može osloboditi ljude. On je jedina staza prema vrhu planine. Samo kroz Njega čovek može postati potpunim i upoznati istinitoga i živog Boga. I samo kroz Isusa Hrista čovek može dobiti i život. Jer, Isus je rekao da je on Život koji pobeđuje smrt, na Njegovu i našu korist. U mojim fakultetskim danima izjava Blaise Pascala duboko me se dojmila. Možda znate da je Pascal bio briljantan francuski matematičar 16. veka, čudo od deteta koje je zabljesnulo Evropu istančanim matematičkim jednačinama kad je imao samo 16 godina. Do 31 godine Pascal je oblikovao neoklasicističku suštinu: "Postoji vakum oblikovan Božjom rukom u srcu svake osobe. I nikada se ne može ispuniti nikakvom stvari stvorenom ljudskim radom. Može ga ispuniti samo Bog, kojega je moguće upoznati kroz Isusa Hrista."

Pascalova izjava uticala je i na moj život. Prepoznao sam taj vakum u svom životu. Postavljao sam sebi pitanja: "Ko sam? Kuda idem? Šta ovde radim? I bez obzira na sve šta sam u životu postigao, imao sam osećaj praznine i besmisla. Pokušavao sam naći odgovore na svoja pitanja. Upustio sam se u intelektualna traganja, ali što god bih postigao na fakultetu uvek sam imao osećaj da mi nešto nedostaje.

Prijatelji, Bog je stvorio i vas i mene na takav način da nikada nećemo imati osećaj potpunosti i smisla sve dok Ga ne upoznamo.

Bog nas je stvorio kao telesna bića, davši nam mentalni i duhovni kapacitet. Ipak, većina nas prolazi kroz život samo kao dve trećine osobe. Razvili smo sebe telesno i mentalno, ali ne i duhovno. Nećemo biti potpuni sve dok ne upoznamo Boga, i to kroz osobu Isusa Hrista. To je jedini način da duhovna praznina u nama bude ispunjena.

U završnim primedbama želim naglasiti najvažniji aspekat ovog

predavanja. Ako ste zapamtili nešto od ovoga govora, želeo bih da se prisetite kako možete upoznati Hrista lično. Prvo, morate shvatiti da vas Bog voli. Rečeno nam je da je Bog toliko voleo ovaj svet da nam je dao Isusa Hrista (Jovan 3:16). Bog nas toliko voli da nam je dao način na koji možemo doći do njega. Ali da bismo došli do njega a to je sledeća tačka – moramo priznati da ga trebamo. Moramo to priznati, jer zbog naše pobune postoji provalija između nas i Njega. Time dolazimo do sledeće važne tačke. Isus je rekao: "Nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti" (Luka 13:3). Obraćenje jednostavno znači promenu misli. Celoga života – kretali ste se u smeru suprotnome Bogu. Bog čezne ostvariti zajedništvo s vama. On želi da se okrenete i krenete prema Njemu. Mi moramo priznati pred Bogom da smo grešnici i da želimo promeniti svoja razmišljanja o Njemu.

Stoga morate prihvatiti činjenicu da je Isus umro na krstu radi nas. Da bih to ilustrovao reći ću kako i vi i ja, svako za sebe, imamo dug greha. Dug znači obavezu da nešto moramo da ispunimo. Mi imamo svoj dug prema Bogu koji mi nikada ne možemo isplatiti. Ni je ne mogu platiti tvoj dug zato što ja imam svoj lični dug. Ti ne možeš platiti moj dug jer imaš svoj. U Rimljanima 6:23 Biblija kaže: "Jer plata za greh je smrt." "Drugim rečima, plata je nešto što se zaradi – vi radite i zato i primate platu u određenom iznosu rubalja. Ono što zaradimo (platu koju primamo) za svoje grehe jest – SMRT, večna odvojenost od Boga.

Dok je, Nikola II. bio car Rusije jedan je otac dao svog sina u vojsku nadajući se da ce ga vojska naučiti disciplini i da će naći svoj put u životu. Među ostalim porocima, mladić je imao slabost prema kockanju i vojnički život mu je u tome više odmogao nego pomogao. Njegov posao u vojsci bilo je knjigovodstvo. Kako su njegovi, kockarski dugovi rasli, on je posuđivao sve više novca iz vojne blagajne da bi platio svoje dugove. Nastavio je i dalje gubiti umesto dobivati, i tonuo je sve dublje u dug.

Sagledavajući jedne noći svoju situaciju, sabrao je sve svoje duhove.

Kada je video koliko je taj iznos velik, napisao je preko ivice knjige: "Tako veliki dug, ko to može platiti. "Zavalio se u stolicu sa pištoljem u ruci, želeći se pre smrti prisetiti nekih trenutaka. Dok je razmišljao o svom životu i smrti, zadrijemao je.

Car Nikola II. obilazio je kasarnu te noći. Ušavši u knjigovodstvo, video je usnulog čoveka s pištoljem u ruci i otvorenu knjigu poslovanja.

Kada se vojnik u neko doba noći probudio, pogledao je u knjigu i pročitao reči: "Tako veliki dug, ko ga može platiti, a ispod toga je pisalo: U potpunosti isplaćeno, car Nikola II! Vidite, car Nikola II. imao je dovoljno novca da plati dug. Dug je ono šta nekome dugujemo. Kazna je ono što zasluženo dobijemo ako ne isplatimo svoj dug ili prekršimo zakon. Prekršimo li zakon o brzini vožnje, biće nam biti određena svota rubalja (ili dinara), predviđena zakonom za taj prekršaj. To je naša kazna, naš dug prema društvu. Ubijem li nekoga, kazna će biti mnogo teža smrt. Biću pogubljen zbog teškog kršenja zakona i počinjenog ubistva. Kao što vidite, što je veći prekršaj, veća je i kazna. razlog večne odvojenosti od Boga (plata za naše grehe je smrt) jeste strogost prekršenog zakona – nismo živeli prema standardima savršenog svetoga i savršeno pravednoga Boga. Najveća nasilja u svetu imaju i teže posledice.

Zato je Bog Sin postao čovekom i živeo savršenim životom. On nije imao duga. Tako je Bog naše dugove, težinu naših greha preneo na Isusa Hrista, Bog nam stoga može oprostiti i dati nam novi život odlučimo li primiti Hrista. "A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Hrist za nas umre." (Rimljanima 5:8)

Zamislite da vas prijatelj umire od raka i da zbog velike ljubavi i brige za njemu zatražite od lekara da svojevrsnom transfuzijom stanice raka iz njegova tela prenese u vaše. Šta bi se dogodilo? On bi živeo, a vi biste umrli. Zašto? Zato što je ono što je ugrožavalo njegov život preneseno u vaš i vi biste umrli umesto njega. Zato je Hrist umro na

nas na krstu. 2. Korinćanima 5:21 kaže: "Onoga koji nije znao greha Bog je učinio grehom za nas, da mi u njemu postanemo pravednost Božija."

No, samo prihvatanje naše grešnosti i Hristove smrti te intelektualno razumevanje ne dovode nas u zajedništvo s Bogom. Vi morate odlučiti. Biblija kaže: "A svima, koji ga primiše, dade moć da postanu deca Božija" (Jovan 1:12). Dakle, svaka pojedina osoba mora primiti Hrista da bi mogla postati članom Božje obitelji.

Ono što smo primili od Boga istinski je dar jer mi nemamo ništa što bismo mogli Bogu dati zauzvrat. Ni ne možemo reći: "Ovde su moja dobra dela. Želim pokriti dug svojim dobrim delima; ona bi me trebala dovesti u raj." Biblija kaže: "Jer ste posredstvom vere blagodaću spaseni, i to nije od vas, – Božiji je dar; ne od dela, da se niko ne pohvali." (Efescima 2:8–9) u Bibliji također piše: "Smrt je, naime plata za greh, a blagodatni dar Božiji je – večni život u Hristu Isusu, Gospodu našem." (Rimljanima 6:23)

Recimo da ja kažem kako imam olovku koju želim darovati tebi ti možeš reći da je olovka prekrasna i možda je želiš. Što moraš učiniti da bi je imao? Moraš od mene primiti. Pritom moraš verovati u olovku i imati duboku misaonu informaciju o njoj. Ali olovka nije tvoja sve dok je ne primiš.

Naravno, ti možeš ostati ovde gde si sada, odvojen od Boga. Prihvatajući tu odluku, On kaže da je plata za greh smrt. Pritom On dodaje: "Ali dar Božji je večni život." Poklon je besplatan, ali ti ga moraš primiti da bi postao tvojim.

Kako primiti poklon? Moraš odlučiti hoćeš li pružiti ruke i uzeti dar. Isto bi bilo da ja kucam na vrata tvoga doma. Ti bi mogao ostati sedeti i reći: "To je John, ne želim ga videti. I ja bih nakon nekog vremena otišao. Ili bi mogao doći do vrata i reći: "Johne, ti mi se ne sviđaš i ne

želim te videti. Zbogom!" I ja bih otišao. A mogao bi mi otvoriti vrata i reci: "Johne, dobro došao, uđi. Pridruži mi se u mom domu." I na tvoj poziv ja bih ušao u tvoj dom. Odlučio sine, dakle, primiti u svoj dom. Upravo je to slika Isusa Hrista kojom on oslikava svoje zajedništvo s tobom. On kaže: "Vidi, stojim na vratima i kucam; ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ućiću k njemu i ješću s njim – i on sa mnom." (Otkrivenje 3:20)

Odluka se stvara verom. To je verovanje u Božju istinu. Ta vera u Isusa Hrista obuhvata tri stvari. Prvo, morate znati činjenice o tome što je Bog učinio kroz Isusa Hrista u svojoj ljubavi prema vama. Dugo, morate verovati u te činjenice i prihvatiti ih kao istinu. I treće, najvažnije: da bi vaša vera bila istinska svoju veru morate prihvatiti kao činjenicu i pouzdati se da će Hristovo delo na krstu biti odgovarajuća plata za vaše grehe.

ISTINSKA VERA

Poznavanje činjenica.
Verovanje u istinu.
Lična vera.

Ta tri navoda možemo objasniti na ovaj način. Pretpostavimo da ja ZNAM sve o liftovima i da verujem u njih. Ja verujem da će me ona dovesti od prvoga do petog sprata. Ali ja nisam iskusio lift sve dok nisam ušao u njega, dok nisam poverovao u lift dok sam ovisio o njemu.

Isus Hrist je i danas živ. On je platio fantastično visoku cenu da bismo vi i ja mogli ostvariti zajedništvo s Bogom. On vas voli i nudi vam opraštanje kao besplatan dar. Sve što trebate učiniti jest da mu zahvalite što je umro umesto vas, da mu verujete i odlučite ga primiti.

Vas izbor mora biti otvaranje vrata svog srca i života Njemu koji kuca i želi ući.

Želite li upoznati Isusa Hrista danas? Pokazao sam vam (nadam se) da je hrišćanstvo inteligentna vera, da ima svoju racionalnu osnovu. To nije skok u mrak, to je korak prema svetlosti. I rekao sam vam da je Isus Hrist živ. Potrebno je samo malo vere da se vi i Božja ljubav prema vama stope u zajedništvo. Kada kažete jednom: "Isuse, hvala Ti što si umro za mene; pozivam Te da uđeš u moj život." Isus će rado ući u nj. Tada će te doživeti ono o čemu sam vam govorio. Mnogo godina sam živeo kao intelektualac pre nego što sam shvatio kako primiti Hrista. Ali danas vam mogu pouzdano svedočiti o Božjoj ljubavi i opraštanju koje se može pronaći u Hristu.

Biblija sumira evanđelje u 1. poslanici Korinćanima 15:3–5: "Jer sam vam pre svega predao što sam i primio: da je Hristos umro za naše grehe – po Pismima, i da je sahranjen, i da je vaskrsnut trećega dana – po Pismima, te se javi Kifi, zatim Dvanaestorici."

PONOVIMO!

– Položaj Boga.

Kakav je Bog? Bog je pun ljubavi i savršen.

– Naše stanje.

Kakvi smo mi? Mi smo grešni i odvojeni od Boga.

– Šta nam Bog daje.

Što je Bog učinio za naše probleme? Žrtvovao je svog Sina Isusa

Hrista da umre na krstu kao dostojna plata za naše grehe.

"Svi su zgrešili i tako su lišeni slave Božije." (Rimljanima 3:23)

Voleo bih završiti uvodeći vas u molitvu. Mogli biste moliti ovu molitvu sa mnom ako ste spremni verovati u Hrista kao u svog Spasitelja. Neki čitatelji mogu još ostati na svom putu i naučiti još više o Isusu Hristu. Ali neko od vas osećaju da je Bog već pokrenuo nešto u vašim srcima, i iako to još uvek sasvim ne razumete, ipak znate da je ono što sam podelio s vama – istina.

Ovo je molitva koja bi vam mogla pomoći da postanete članom Božje porodice i da dobijete potpuno oproštenje i dar večnog života. Čitajte je polako.

Bože, priznajem da sam grešnik i shvatam da me moji gresi odvajaju od tebe. Ja verujem da je Isus, Bog, platio kaznu za sve moje grehe kada je umro na krstu i ustao od mrtvih. Gospode Isuse, hvala Ti što si umro za mene. Molim Te da mi oprostiš moje grehe. Kajem se zbog načina svog života i želim ga promeniti. I sada, Gospode Isuse, otvaram vrata svog života i molim Te da uđeš u moj život kao Spasitelj i Gospod. Verujem samo Tebi za opraštanje mojih greha i dar večnog života. Amen!

Istu molitvu ponovite Bogu – neka to bude vaše obraćanje Njemu. Ako ste se pomolili, želeo bih da sada pročitate iz Biblije treće poglavlje Jovanova Evanđelja, a onda celo Jovanovo Evanđelje. Možda imate kakvih pitanja? Možemo vam poslati dodatne informacije koje bi vam pomogle da rastete u zajedništvu s Hristom. Nakon toga razjasniti će vam se ono što se upravo zbilo u vašem životu ako ste molili molitvu za primanje Hrista.

Zaključak

Ako ste molili Isusa da ude u vaš život, možete biti sigurni da ste postali Božjim detetom i delom Njegove večne porodice. Želeo bih dodati nekoliko beleški koje bi vam mogle pomoći u razmatranju odluke koju ste doneli.

1. PRIMI HRISTA

Isus je rekao U Jovanu 1:12: "A svima, koji ga primiše, dade moć da postanu deca Božija, – onima što veruju u njegovo ime." Da bi postao članom Božje porodice, moraš primiti Isusa Hrista u svoj život. Moraš shvatiti da je ono što primaš dar.

2. BOŽJI DAR

Efescima 2:8–9: "Jer ste posredstvom vere blagodaću spaseni, i to nije od vas, – Božiji je dar; ne od dela, da se niko ne pohvali."

Možete jasno videti: primivši Hrista, primili ste dar što ga Bog nudi. On nije dar za vaša dela, da se ko ne bi uzoholio. Kad postanete članom Božje porodice primajući Hrista kao svoga ličnog Spasitelja, dobra ce dela i izmenjen život doći – ali dobrim delima nećete postići zajedništvo s Bogom.

3. VAŠ IZBOR

Prihvatanje Božjeg dara je jednostavno. U Otkrivenju 3:20 Isus kaže: "Vidi, stojim na vratima i kucam; ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ućiću k njemu i ješću s njim – i on sa mnom." Isus kaže kako će u vaš

život doći na isti način kao kad biste vi otvorili vrata i pozvali nekoga u svoju kuću. To je čin što ga Biblija naziva biti "rođen nanovo", što znači da ste ponovno rođeni u sebi i postali delom Božje porodice.

4. KAKO BITI SIGURAN

U Bibliji (1. Jovanova 5:11–12) stoji: "I ovo je svedočanstvo: Bog nam je dao život večni i ovaj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina ima život; ko nema Sina Božijeg, nema života."

PITANJE: Jeste li primili Sina?

DA. Tada je činjenica ta da imate večni život. Isus je rekao: "Zaista, zaista, kažem vam: ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima večni život i ne dolazi pred sud, nego je prešao iz smrti u život." (Jovan 5:24) Time je jasno kazano da nećete dočekati osudu ako se uzdate u Hrista koji će platiti vaše grehe i ako ste ga primili u svoj život. A sada razmislite o svakom glagolu u sledećim stihovima:

"Ko SLUŠA Moju reč..."

Jeste li to učinili? Ako je odgovor da, onda...

"i VERUJE onome koji me posla..."

Vi verujete u ono što je Bog rekao i uzdajete se u Hrista kao u svog Spasitelja.

"IMA večni život..."

Znači li to posle? Ne, upravo sada.

"i NE DOLAZI pred sud..."

Ne piše **možda** neće doći na sud".

"nego je prešao iz smrti u život."

Drugim rečima, prema istinitosti Isusova obećanja, vi od sada imate večni život? Za sve nas večni život počinje od trenutka kada počnemo verovati. I molim vas, zapamtite: Ove tvrdnje se osnivaju na činjenicama Božje reči, a ne na onome što vi osećate.

NEMOJTE SE OSLANJATI NA OSEĆAJE!

Obećanje Božje reči, Biblija – a ne naši osećaji naš je autoritet. Hrišćanin živi kroz veru u istinitost samog Boga i Njegove reči (Jovan 14:21).

Voz će juriti s pratećim osobljem ili bez njega. Bilo bi nekorisno da voz vuče osoblje. Isto se tako mi kao hrišćani ne trebamo oslanjati na osećaje nego trebamo utemeljiti svoju veru u pouzdanost Boga i Njegove reči. Ako ste primili Hrista, On je došao u vaš život, osećali vi to ili ne. Vaša vera mora se temeljiti na sigurnosti Božje reči, bez obzira na to što vaši osećaji govore. Trenutak primanja Hrista po veri čin je vaše volje i onog trenutka kad to učinite dogode se mnoge promjene:

1. Hrist je ušao u vaš život.

"Vidi, stojim na vratima i kucam; ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ućiću k njemu i ješću s njim – i on sa mnom." (Otkrivenje 3:20)

"Kojima je Bog hteo da obznani kako je bogata slava ove tajne među mnogobošcima: Hristos u vama, nada na slavu." (Kološanima 1:27)

2. Vaši su gresi oprošteni.

"On nas je izbavio od vlasti tame i premestio u carstvo svog ljubljenog Sina, u kome imamo izbavljenje, oproštaj grehova." (Kološanima 1:13–14)

3. Postali ste dete Božje.

"A svima, koji ga primiše, dade moć da postanu deca Božija, – onima što veruju u njegovo ime." (Jovan 1:12)

4. Primili ste večni život.

"Zaista, zaista, kažem vam: ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima večni život i ne dolazi pred sud, nego je prešao iz smrti u život." (Jovan 5:24)

5. Započeli ste veliku avanturu koju je Bog namenio vama.

"Lopov dolazi samo da ukrade, zakolje i upropasti; ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju." (Jovan 10:10)

"Prema tome, ako je ko u Hristu – novo je stvorenje; staro je prošlo, vidi, postalo je novo." (2. Korinćanima 5:17)

SIONSKA TRUBA

www.siont.net

Onima, koji imaju interes za Reč, dela i puteve Božije…
Nadamo se, da će ova i druge knjige ispuniti našu viziju i želje za vas:

"Za poznanje mudrosti i vaspitanja,
za shvatanje izraza razuma
i primanje nauke pameti,
pravičnosti, pravde i poštenja;
za davanje prostima razbora,
znanja i razmišljanja mladome čoveku.
(Poslovice 1:2–4)

OVAJ FAJL JE BESPLATAN,
I JEDINO TAKO MOŽE DA SE DALJE DISTRIBUIŠE!